

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Viktora Kučery a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **CZT a. s.**, sídlem Lísková 1513, Čáslav, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, sídlem Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 12. 8. 2020, č. j. MF-28115/2019/3902-25, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 4. 2023, č. j. 8 Af 31/2020-81, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 12. 2019 nařídil přezkoumání tří rozhodnutí Generálního ředitelství cel z roku 2013. Vyložil, že tato rozhodnutí byla vydána na základě rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, který zrušil předchozí rozhodnutí z roku 2010. Nejvyšší správní soud ovšem následně tento rozsudek krajského soudu zrušil (viz rozsudek ze dne 19. 12. 2014, čj. 8 Afs 17/2013-179, č. 3326/2016 Sb. NSS). Později Nejvyšší správní soud vyložil, že z časových důvodů se na případ ještě nepoužije § 124a daňového řádu. Trojice rozhodnutí z roku 2013 se tedy nestala neúčinnými, i když byla vydána na základě později zrušeného rozsudku krajského soudu, a existuje souběžně s trojicí rozhodnutí z roku 2010, která se týkají týchž věcí (rozsudek ze dne 18. 7. 2019, čj. 2 Afs 249/2017-66). Podle žalovaného tak je nutné trojici rozhodnutí z roku 2013 zrušit v přezkumném řízení.

[2] Ministryně financí rozhodnutím označeným v záhlaví zamítla rozklad a potvrdila rozhodnutí žalovaného nařizující přezkoumání. Dovodila, že s ohledem na specifika věci postačí, že k nařízení přezkoumání došlo ještě v objektivní lhůtě pro stanovení daně, byť subjektivní lhůta již uplynula.

[3] Městský soud v Praze rozhodnutí ministryně financí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Podle městského soudu již uplynula lhůta pro stanovení daně, a nebylo tak možné nařídít přezkoumání.

II. Návrh na přiznání odkladného účinku

[4] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (stěžovatel) kasační stížnost a požádal, aby jí byl přiznán odkladný účinek.

[5] Stěžovatel uvádí, že již požádal o přiznání odkladného účinku v související věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 10 Afs 113/2023, která se týká rozhodnutí vydaných v přezkumném řízení. Bude-li v odkazované věci jeho návrhu vyhověno, je vhodné přiznat odkladný účinek kasační stížnosti i v posuzovaném případě. Nebude-li kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, stěžovatel bude muset na základě rozsudku městského soudu zrušit rozhodnutí o nařízení přezkumu. V přezkumném řízení vydaná rozhodnutí tak ztratí „právní oporu“. Podle stěžovatele není vhodné mnohovrstevnatý průběh řízení dále komplikovat. Navíc daňový řád vylučuje, aby byl znovu nařízeno přezkoumání ze shodných důvodů. Zmaření možnosti v přezkumném řízení odstranit souběh dvou trojic protichůdných rozhodnutí představuje pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než může vzniknout jiným osobám. Nic na tom nemění případná dočasnost tohoto stavu plynoucí z § 124a daňového řádu, toto ustanovení přiznání odkladného účinku nebrání. Přiznání odkladného účinku přispěje k ochraně právní jistoty a není v rozporu s jiným veřejným zájmem.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že *„s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům“* (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS) a *„bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož obrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám“* (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 27).

[8] Jak vyložil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, *„[o]btížně řešitelná procesní situace není bezprostředním obrožením důležitého veřejného zájmu. Dodržení závazného právního názoru a v tomto důsledku pouhá hrozba existence dvou rozhodnutí ve stejné věci, včetně dvou protichůdných hmotněprávních rozhodnutí, nemůže proto pro žalovaného bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku“* (již citované usnesení č. j. 10 Ads 99/2014-58, bod 35).

[9] V posuzované věci stěžovatel odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku právě obtížně řešitelnou procesní situací. Byť je širší procesní kontext posuzované věci skutečně složitější, předmětem soudního přezkumu je v posuzovaném případě toliko rozhodnutí týkající se nařízení přezkoumání rozhodnutí. Ve vztahu k němu je však procesní

pokračování

situace zcela obvyklá: stěžovatel je nyní vázán právním názorem městského soudu vyjádřeným v rozsudku, který může Nejvyšší správní soud následně zrušit, což může případně vyústit v existenci protichůdných rozhodnutí. Navíc, jak připouští stěžovatel, § 124a daňového řádu upravuje řešení této procesní situace: rozhodnutí stěžovatele vydané na základě rozsudku městského soudu se stane neúčinným, bude-li rozsudek městského soudu zrušen a městský soud následně žalobu zamítne (či změní svůj závazný právní názor). I v tomto případě je tedy namístě uzavřít, že nastalá procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu.

[10] Nejvyšší správní soud navíc ani v související věci zmiňované stěžovatelem nepřiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek (usnesení ze dne 8. 6. 2023, čj. 10 Afs 113/2023-40). V posuzované věci neshledává důvod postupovat odlišně.

[11] Jelikož v posuzovaném případě nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznává.

[12] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či již citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 10 Ads 99/2014-58).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu